

אסוף אג חלטיך אטוהים /אזרהם חלפי
(אגרון ספרו י"מול כוכבים ועפר"י)

באילנה נפלאו ציפורים מן הקן
ועצים פעדו באילנה
והחיים השדואים נהיו קטנים
ובכו לחיות.

אולי מעולם לא היה עוד צבר הפרקיע
אולי מעולם לא היה הפרקיע צבר
ורק מישהו כציפור שנפלה מן הקן
דימה למצוא הפרקיע צבר.

ולמה היה טובה כי עוצנו הכי
וטובה לצמעות כי צמעות הנ.

באילנה תמיד באילנה
שואל סהר איתן
ומכה על לה הענפים
ונזכרים הענפים כי להם כואב.

ומישהו כציפור שנפלה מהקן
וכענף שבור שאינו יודע מי הוא מי הוא מי הוא
נופל עם הוא.

ימי "צוק איגן" – אנהנו אשנו 275

במהלך ימי המערכה שאלתי מספר תושבים איך עוברים עליהם ימי המערכה:
אני מביאה את דבריהם בזמן הווה:

חיים מילר: חבר קיבוץ בן 93 לפני קום המדינה לוחם פלמ"ח.
אני בסדר גמור. ב-6.00 בבוקר בעבודה ובזמן האזעקות יש לי מרחב מוגן בשירותים בדירתני.
לשאלתי, הרחיב על יחסו למלחמה: צריך להמשיך!
צריך ללמוד מחדש מה עושים. תמיד היה משהו שהפתיע אותנו, אז גם עכשיו צריך ללמוד ולהתארגן ולחשוב מה עושים.
אין ברירה, אנחנו חיים בסביבה כזאת, שתמיד יקרה בה משהו...
גם אם זה יגמר טוב הפעם, תגיע הפעם הבאה...

עדנה טנא

אמא ליובל (בן 17 שנים), אלון (13 שנים), יואב (8 שנים) ואורן (בן 5 שנים). בעלה גיל עובד בשדרות ולכן נשאר בבית אני הלכתי לאורך כל ימי המערכה לעבודה.
הילדים נשארים הרבה בבית והולכים רק לחלק מהפעילויות.
בסופי שבוע מנסים להתרחק מהאזור צפונה.
כדי להקל על המתח אנחנו מנסים לשנות אווירה ולעשות דברים מחוץ לישוב למשל, הנסיעה המשותפת ל"קפצובה".

אילה פפירני-יניב

אמא ללירון (בן 9 שנים) רומי (בן 10.5 שנים) וירדן (בן 13.5 שנים). בעלה בני גויס בצו 8, קצת אחרי שהכל התחיל והוא מפעיל 9 D במתחמי הפעילות בעזה.
מבחינתי זו בעיה מאוד גדולה, הילדים היו אמורים להיות בקייטנה והפתרונות החלופיים הם חלקיים (רק לכמה שעות), עקב כך איני יכולה ללכת לעבוד באופן מסודר. הרבה ימים אני לא הולכת לעבודה.
המתח כמובן גדול. כל פעם שהוא נכנס ל"שטח" הלחץ מאוד גדול וגם כשהוא בשטח כינוס הדאגה אינה קטנה.
את הילדים אני משתדלת להרחיק מזה. הם יודעים שהוא במילואים, אבל אני משתדלת ומצליחה להרחיק אותם מהדאגה. אני גם לוקחת אותם לכל מיני מקומות נעימים ומעניינים. הם היו אצל סבא וסבתא ואני משתדלת לספק להם אטרקציות.
מדי פעם צצה דאגה, אבל אנחנו מרגיעים אותה.
לפני הכניסה הראשונה שלו הייתי מאוד בלחץ וגם הוא לא היה רגוע, אבל הוא הולך לשם בנחישות מאוד גדולה. גם בשטח הכינוס התנאים לא קלים – החום והאבק והציפייה מכבידים. הוא משתדל לשמור על מצב רוח טוב ורוב הזמן הוא גם מצליח – זה בני, הוא תמיד עם חיוך על השפתיים.
אילה מוסיפה, תושבי הישוב נתנו לי חיבוק מאוד חם – מתעניינים, שואלים לשלומי ושלומו ומציעים עזרה. מערכת החינוך החברתי מאוד משתדלת ועוזרת.
כשהתברר שאין להם מספיק מזון (יש בעיקר ממתקים ופינוקים), העברתי מסר בווטסאפ וחברים הכינו הרבה אוכל מבושל וטוב.

רות שגיא

אמא לעומר (בת 11 שנים), ארבל (בן 9 שנים) ותמר (בת 6 שנים) בעלה שי לא גויס.
אנחנו משתדלים להמשיך בשגרת החיים. אנחנו מצטרפים לכל פעילות שיש בישוב והולכים לברכה וחדר האוכל וכמובן יוצאים לפעילות הפוגה והתרענונות. אנחנו מנסים להתנהל כרגיל לפי ההנחיות וההוראות. זה גם המסר שאנחנו משדרים לילדים וזה נותן להם ביטחון. הם לא מבינים את גודל הסיכון והמציאות שאנו נמצאים בה. תמר יודעת שכשיש אזעקה נכנסים לממ"ד, אבל היא לא מבינה את משמעות הדברים שמנסים לפגוע בנו. כשהיא מגיעה למקום חדש היא שואלת לאן נלך כשתהיה אזעקה.
הילדים רגועים, אנחנו לא חושפים אותם לכל היבטי המציאות הטלוויזיה לא דלוקה בבית על ערוצי חדשות כשהם בבית.

כל המשפחה שלי גרה בעוטף עזה. בסופי שבוע דאגנו להתרעננות משפחתית, כשכל המשפחה מתכנסת, כדי להוציא את ההורים והאחים שלי מעוטף עזה (התארחנו במלונות בערד ובירושלים). הילדים שלי נהנו מהחוויה והתייחסו אליה כבילוי וגיבוש משפחתי.

ניסים דדון (אבא של רות שגיא) חבר סעד בן 80 שנה.
ניסים תיאר בקיצור ובנחישות את הרגשתו:
לפני שהייתה הוודאות של המנהרות, עוד איכשהו אפשר היה לסבול, מלבד קולות הארטילריה הכבדה והמטוסים והרקטות שהפריעו.
ברגע שגילו מנהרות באחד הקיבוצים – ניר עם, או נחל עוז, נוצר פחד מהמנהרות יותר מאשר מההפגזות של החמאס.
כשהיו הפגזות נכנסנו לממ"ד (כל אנשי סעד ממוגנים) והרגשנו מוגנים.
ניסים נשמע מנוסה וחסין מאוד.

קלרה אלמן:

אמא לאריאל העולה לכתה א' ולאילה העולה לכתה ד'. עידו אב המשפחה עובד באשדוד.
אנחנו עוברים את המלחמה ברוגע ומשתדלים להיות קרובים למרחב מוגן.

אסף אוזן:

"המערכה הנוכחית עברה על המשפחה שלי פחות קשה מעמוד ענן, לצערי פיתחנו מין חוסן אבסורדי לאווירה מסביב. יחד עם זאת עדיין לילדים (עברי בן 5 שנים וירמי בן 3 שנים) המצב לא נעים כלל.
המשפחה הושפעה באופן חיובי, אולי בשל העובדה שהייתי חלק פעיל מצח"י".

חנה פרידמן (נאוסיהן), אמא לליאור בן 4.5 שנים ואייל בן שנה וחצי. יוני בעלה משרת במילואים בעזה, מזה יותר מחודש, גויס ללחימה בתוך עזה עוד לפני תחילת המבצע.
ההתמודדות בתקופה זו אינה פשוטה, בעורף, בזמן אזעקות, בהעדר ממ"ד, קבענו לנו פינה בחלק היותר פנימי של הבית ושם אנחנו יושבים חבוקים בזמן האזעקות. הילדים חרדים - מפחדים מהאזעקות והבומים ומתגעגעים מאוד מאוד לאבא שלהם. הם מודעים למה שנעשה סביבם וזה מעסיק אותם מאוד. הם בוכים יותר מהרגיל, והקושי ניכר בהתנהגותם.
הם יודעים שאבא בצבא וליאור אומר, שאבא הלך להגן עלינו ולהפסיק את האזעקות. הוא שואל הרבה שאלות, אני לא רוצה לשקר לו ועונה לו ברמה שהוא יכול להבין. אי אפשר להסתיר מהם הם יודעים מה קורה סביבם.
גם אני מאוד מתגעגעת ומאוד דואגת ורוב הזמן איני יכולה לדבר איתו, כי הוא נמצא בפנים, יש פחות כח בבית ודווקא בשעות משבר. זו תקופה קשה לכולנו, יחד עם מיקומנו בארץ, ישנה הדאגה התמידית ליוני, כך למשל, קיבלתי טלפון ונשאלתי האם אני אשתו של יוני, באותו רגע החרדתי כמה פעימות וכבר לא יכולתי לשמוע את המשך השיחה למרות שזה היה שליח שנתן חבילת שי. רואים סולידריות ותמיכה רבה מכל המדינה וזה מאוד מחזק בימים קשים אלו.
אך למרות המצב הנוכחי, אנחנו מאוד גאים ובוטחים בו ובשאר חיילנו ויודעים שיחזרו הביתה בשלום, רק מחכים לרגע.

הביאה לדפוס: יהודית אפרתי

הישג 2שכר החירום

אביב קוחל יו"ר צח"י תיאר את עבודת הצוות ותגובות התושבים.

אני מביאה את דבריו:

צוות חרום יישובי (צח"י) מטפל בכל אירועי החירום המתרחשים בישוב ובאיזור הקרוב – החל מאירועים קלים עד לאירועים מורכבים כמו "צוק איתן". הצוות אמור לטפל בכל ההיבטים הקשורים לאירוע ולכן קיימת חלוקה ל" מכלולים " שנבנו לפי ניסיון העבר ולפי צורך:

* המכלול העיקרי המעסיק את צח"י בישוב, הוא מכלול החינוך. העבודה רבה מאד ומגוונת כתולדה של מספר הילדים ופריסת הגילאים והצורך לספק להם פעילויות מתאימות ושקט. בצוות מטפלות בחינוך צביה גרשוביץ, עדה רכזת הגיל הרך ורעות רכזת החינוך החברתי.

* מכלול הביטחון אחראי על נושאי האירועים הבטחוניים בישוב, תיאום מול גורמי בטחון, על המקלטים, וכד'. במכלול זה מטפל גידי קרון.

* מכלול לוגיסטיקה – אחראי על נושא הציוד וצרכים חיוניים - אספקת מזון, שתייה, ציוד חרום וציוד כללי, שינוע ציוד בהתאם לצרכים וכד' – באחריות צבילי בן אריה ואלון ארקליס.

* מכלול בריאות ורווחה - הצוות מטפל בכל נושאי הרפואה, הגיל השלישי, סיוע ותיאום למשפחות ולנפגעים, מקשר עם גורמי טיפול למי שזקוקים לעזרה נפשית וכד'. הצוות דואג לחובשים ורופאים במידת הצורך. בראשות אמנון זלינגר וקלרה אלמן.

* מכלול מידע לציבור, תקשורת ודוברות, אחראי על כל ההודעות לציבור, הסברה, מוקד מידע וכד', באחריות אסף אוזן.

* מכלול מתנדבים – נבנה לצורך האירוע הזה ותכליתו גיוס מתנדבים (מן הישוב ומחוץ) לפעילויות השונות במצב החירום. התנדבו (תוך כדי תנועה) עפרה ברזילי, ושמרית נור עם עוד מתנדבים רבים אחרים.

את הקשר עם ועד היישוב והרבה יותר מזה מנהל נועם קורן. בנוסף סגן לראש הצוות הוא טל צוק.

מערכת החינוך במערכה:

ביום הראשון לימי "צוק איתן" הושבתה מערכת החינוך, כדי להיערך ולהתכונן. לאחר מכן הפעלנו את מערכת החינוך כמערכת הפוגה בהתאם להוראות פיקוד העורף. כך היא פעלה בימים הראשונים וגם אחרי הכניסה הקרקעית. פתחנו 3 מרכזים במקלטים לפי גילאים והילדים נהנו מפעילויות הפוגה משותפות עם ההורים בליווי מטפלות וגננות באופן חלקי ובהתארגנות עם הורים מתנדבים ונוער.

אחרי 5 ימים ניתן אישור לשהות בקרבת מבנים מוגנים ואז הופעלו גני זית ודקל (בעלי ממ"ד) ומקלטים נוספים לשאר הגנים ולילדי כתות א-ה אושר לשהות בבית הבנים. לבני הנעורים נערכו פעילויות בעיקר בערבים והם החלו לצאת מחוץ לישוב לפעילויות הפוגה. הפעילויות הוגדרו לכל ילדי הישוב וגם מי שלא נרשם יכול היה להגיע. בימים הראשונים הגיעו מעט ילדים ובהמשך הגיעו כמעט כולם.

רוב הפעילות הייתה עם צוותי החינוך (ללא הורים) ומפעילות מתנדבות וחיילים שהגיעו דרך המועצה. גם השומר הצעיר בניהול לב תרם רבות ועזר. בהזדמנות זו ראוי לומר תודה לצוותים שהגיעו ועשו מאמצים גדולים ועבדו קשה להפעיל את המערכת ולשמור על סוג של שגרה וגם לרשימה ארוכה מאד של מתנדבים מדהימים שעדיין מלווים ותורמים מזמנם ומרצם כדי להפעיל את הילדים ולהנעים את זמנם.

בנוסף לפעילויות הילדים ארגנו שתי נסיעות הפוגה יישוביות אחת ליגור ואחת לעמק המעיינות.

בעזרת הילה בר יוסף נערכה גם מחווה יפה למשפחות המגויסים (בסדיר ובמילואים), שקיבלו עוגה וברכה.

תושבים מבוגרים פחות נענו ליוזמה לצאת לפעילויות הפוגה והעדיפו להישאר בבית.

צוות צח"י העביר מסרים מאוד ברורים ומרגיעים, בכפוף כמובן להנחיות פיקוד העורף. השתדלנו להיות אוזן קשבת וכתובת ואנשים הרגישו חופשי ובטוח לפנות אלינו, לשאול, להתייעץ ולקבל מידע. התחושה הכללית היא שתושבי היישוב סומכים עלינו, רואים שנעשית עבודה מקצועית ואחראית ושאלנו תורמים לשמירת ה"שגרה" והחוסן ביישוב.

אלה האמן תוצה לכל העושים מאמאכה ונקווה לימים שקטים יותר.

הביאה לדפוס: יהודית אפרת

ניסיון ליצור שגרה

אני מביאה את דבריו של אסף אוזן דובר צח"י:

המלחמה הפתיעה את כולנו ברמה האישית והיישובית, למרות שהמתח היה באוויר. כשהטילים התחילו להתעופף באזור הדרום התארגן צח"י לטפול מידי במצב. התפישה שלנו כצוות היא ליצור רגיעה של התושבים וכל אחד במשפחתו. לצערנו, לא הצלחנו כצוות חדש ישן להתארגן טרם המבצע, אך הגבנו במהירות וטיפלנו בבעיות שעלו. מתחילת המבצע התכנסנו יום יום וניסינו לפתור כל בעיה וכל שאלה שעלתה – הגיעו אלינו המון פניות לגבי פעילות החינוך ומיגון הבתים. התחושה המרכזית שלי היא, שהישוב התגייס להחזרת השפיות עד כמה שזה ניתן – זה כולל הענות של הורים, מתנדבים, הרתמות של צוותי חנוך ויוזמות של תושבים. אני חושב, שתושבי כפר מנחם הפגינו חוסן ובמקום להסתגר בבתים יצאו והושיטו עזרה בכל מה שצריך – תמיכה לוגיסטית, ניקיון והכנת המקלטים, העברת ארוחות בוקר וצהרים לגנים ולילדי "גבע" והתנדבות להפעלות בגנים ויבואו כולם על הברכה.

הפעלה מערכת הגיל הרך

חלי זלינגר ועפרה ברזילי תיארו בקיצור את הפעלת מערכת החינוך בתקופת החרום: התחלנו עם מערכת שלא עבדה ואחרי 5 ימים שהיה קשה לילדים ולהורים קבלנו אשורים מפקוד העורף וארגנו את שגרת החרום. בשלב הראשון גייסנו מתנדבים להחלפת הצוותים, לפעילויות מיוחדות להעברת ציוד למקלטים כדי שפעילויות ההפגה תוכלנה להיערך. עדה ניב הייתה אחראית על התפעול השוטף וגיוס מתנדבים מהישוב להפעלות, חלי הייתה אחראית (בשלב הראשון) על גיוס מתנדבים, שיסיעו לצוותים (הילדים מצויים במקלטים לפי שכבות (שתי קבוצות בשכבה) וכך יש יותר אנשי צוות בכל מקלט. שמרית נור דאגה לריכוז הפרטים על מפעילים חיצוניים. בהמשך התגייסו הצוותים ונרתמו לעבודה עם הילדים במקלטים (בעזרת מפעילות מתנדבות). לא היה צורך בהורים מתנדבים. וחברות הצוות עזרו לעדה ניב בהפעלת מערכת הגיל הרך כסדרה.

ישנה כח לכל העושים מאמאכה!

בגבע מנסים לשמור על שגרה

לגבע הגיעו 90 ילדים במהלך ימי החירום. הם נפגשו במקלטים, בבית הבנים ובסוף התמקמו בממ"ד של צפית. הפעילות מתקיימת לפי קבוצות גיל בהנחיית המדריכים הקבועים. נוסף לשיחת בוקר ופעילות חופשית מארגנים המדריכים פעילות כפית כמו קריוקי, אמנות, תחרויות ספורט ועוד. המדריכים מנסים להעניק לילדים תחושה של שגרה, שהכל בסדר.

נעורים

70 נערים הגיעו לפעילויות ההפגה במקלטים (לפי הנחיות פקוד העורף). למשל, ערב מכסיקני, הקרנת סרטים, מופע תיאטרון פלי בק ועוד. הפעילויות הונחו ע"י אודי מור יוסף ויעל אלעזר. בין הפעילויות במרחבים המוגנים יצאו הנערים מחוץ לישוב לאטרקציות רטובות ואנרגטיות, שהיו מהנות ומרעננות.

בתחילת המערכה, לפני הכניסה הקרקעית והצפת החיילים בתשורות, יזמו 3 מצעירי האזור משלוח פינוקים לחיילים. ניצן בן צבי הצטרפה ליוזמה. לדבריה העגלה שמוקמה בבוקר ע"י הכולבו התמלאה בכל טוב אחרי הצהריים. החיילים קיבלו בברכה את המשלוח שלנו עם שאר ישובי האזור.

פעילות השומר הצעיר בקן כפר מנחם 28 מ2383 בקן אילן

במהלך מבצע "צוק איתן", בדומה למבצע הקודם, התגייסו מדריכי ומדריכות הקן וכן הצוות הבוגר (אני והקומונרים) לעזור בזירה החינוכית בכמה מוקדים. בתחילת המבצע הצטרפנו לצוות החינוך החברתי ביוזמות הנפלאות שלהם, העברנו פעילות ספורט ומשחקים לילדי ד-ו' במגרש הכדור-יד, העברנו פעילות ג'אגלינג לילדי ט'-י"ב במקלט חדר האוכל. את השבוע הראשון סיימנו בהדרכה משותפת של מדריכי החינוך החברתי וכלל המדריכים הצעירים של התנועה ביום הפוגה בשפיים.

בהמשך המבצע עברנו לייצור פעילות תכנית משמעותית. עלה הצורך של החניכים לעבד את חווית המבצע, ולהבין את הרצף האירועים בבלייל החדשות האינסופי. בנוסף, המבצע, והחטיפה לפניו, העלו לפני השטח גל של גזענות ואלימות קיצונית בחברה הישראלית. קריאות לנקמה ולמוות וכן מעשים אלימים ששיאם שריפתו בעודו בחיים של מוחמד אבו-ח'דיר, נער בן 17 מירושלים. העברנו פעולות לקבוצות מז' ועד י"א בהן עיבדנו את חווית המקלטים והמלחמה וכן דיברנו על היכולת שלנו להישאר מתונים, סולידריים, אוהבי אדם ושוחרי שלום גם בעיתות מלחמה. בהמשך השבוע הוצאנו את החניכים הבוגרים מהמועצה (ט'-י"ב) לירושלים, לפעילות הפגתית במוזיאון ישראל ומפגש בכנסת עם חברת הכנסת מיכל בירן ויועצת התקשורת שלה מיכל סלע (בוגרת התנועה). המפגש התמקד באופי של התקשורת בזמן לחימה, באתגרים שהן מציבות זו לזו ובתפקיד שלנו בתוך כל זה בתור מחנכים. החניכים שאלו שאלות נוקבות וחשובות. ביום למחרת הוציאו החניכים הבוגרים את החניכים הצעירים ליום הפוגה בגן החיות התנ"כי, שהיה משמעותי וכיף עבור החניכים הצעירים וחוויה קנינית גדולה ומאוחדת.

בהמשך אותו השבוע הצטרפתי ליוזמת החינוך החברתי לנסיעה לקיבוץ עין החורש. היה מאוד כיף עם החניכים והמדריכים, הרבה זמן לשיחות ארוכות וזמן בלתי תכליתי איתם. ארגון מעולה מצד הצוות ואירוח מעורר השראה מצד הקיבוץ.

גולת הכותרת של פעילות התנועה בעת המבצע הייתה ההצטרפות לפרוייקט התנועתי "שומרים על הדרום". מטרת הפרוייקט הייתה אירוח של ילדי הדרום מהישובים בהם אנו פועלים להפוגות של כמה ימים בצפון בהדרכת מדריכי התנועה. במחזור שיצאנו אליו, שנקרא "שומרים על יואב", יצאו מכפר מנחם כמעט 100 חניכים מד'-י"א למחנה של שלושה ימים ושני לילות ועוד כ-30 חניכי ג' ליום הפוגה אחד, סה"כ 130 חניכים! את המחנה הדריכו חניכי שכבת ט' שסיימו את קורס ההדרכה וליוו והובילו אותם חניכי שכבת י' שסיימו את שנת ההדרכה הראשונה שלהם. בנוסף, הובילו חניכי שכבת י' את חניכי הצבר (ז'-ח') שהיו הצוות הטכני של המחנה. במקביל, השתתפו 10 מחניכי י"א ב"פרוייקט קייצות" של התנועה. פרוייקט ארצי בו חניכי התנועה מדריכים בקייטנות בשכונות מוחלשות ברחבי הארץ.

בהזדמנות זאת, חשוב לי לציין את המדריכים של "שומרים על יואב", חניכי ט' וי', שעשו עבודה יוצאת מין הכלל. הם הדריכו את הילדים בתקופה מורכבת ובמפעל מורכב וארוך שאינו מותאם בשום צורה לסרגל המאמצים של מדריכים מתחילים. הם עשו זאת בצורה מעוררת התפעלות, הצליחו לייצר לחניכים חווית קבוצה משמעותית ואף העבירו אותם תהליכים חשובים. בתקווה לימים של שלום אמיתי,

חזק ואמץ.

לב ליטמן, רכז קן כפר מנחם, השומר הצעיר.

מן הארכיון - על הפסקת אש לפני 66 שנה

יום שישי 11 ביוני 1948

משמר כפר מנחם

בולטין יומי (12)

הפוגה בעשר בבוקר

בקשר להפסקת האש שצריכה להתחיל ב-10 לפני הצהריים שידר בן גוריון דבר הממשלה: "ממשלת ישראל החליטה לקבל את צוו ההפוגה מתוך שני נימוקים עקרוניים: א. מיום שפרצה המלחמה הודענו וחזרנו שאנו מוכנים להפסיק את האש כל רגע שאויבינו יחדלו מהתקפתם הזדונית. ב.מדינת ישראל פועלת מתוך הנחה של שיתוף פעולה עם האומות המאוחדות." "אנו נקיים את ההפוגה ביושר ונאמנות. נתנו כבר את הצו לכל כוחותינו. כולם נתבעים להימנע מכל מעשה נגד ההפוגה, לא נסבול שום ניסיון מצד מישהו להפר את ההפוגה. מי שיפר ייחשב כאויב ישראל ויועמד לדין כאויב פנימי בשעת חרום.

ההתקפה של חמש מדינות ערב, בעידודה ותמיכתה של מעצמה גדולה, לא ערערה את עמדתנו. בידינו לא רק כל שטח המדינה היהודית, אלא גם שטחים נוספים, ירושלים כמעט כולה בידינו. במשך השבועות האחרונים התחזק הארגון הפנימי שלנו בקצב מהיר. העלייה גדלה. כל השטחים שנכבשו על ידינו יישארו בידינו. בימי ההפוגה נגביר את מנגנון המדינה. במשך 3 דורות גילינו כוחותינו היוצרים, במשך 6 החודשים האחרונים גילינו כוחנו הלוחם. העיתונות העולמית מעריכה את ההפוגה כמאורע עולמי ממדרגה ראשונה. כל עיתוני העולם החשובים הרבו אתמול בדברי הערכה. כולם מביעים את התקווה שההפוגה היא צעד ראשון להשכנת השלום.

העיתונות האנגלית ממשיכה בשלה, על הצורך בשינוי הגבולות ובקיצוץ, מי בצורה גלויה ומי בצורה מוסווית.

העיתונים האמריקאים הגדולים מסבירים שמדינת ישראל הוכיחה את כושר קיומה. הניו יורק טיימס, שהצטיין תמיד באנטי-ציונותו, כותב שמדינת ישראל הוכיחה יכולתה לעמוד במערכה ואין כבר כל ספק שהיא תהווה גורם חשוב במזרח הקרוב. על המדינות הערביות להוציא את המסקנות מכך.

הניו יורק פוסט מתומכיה הנלהבים של הציונות, כותב ששביתת הנשק איננה הוגנת כלפי היהודים והיא רק ויתור לבגידתו של בוויין. הערבים יוכלו לקבל נשק עד יום ו'. עד הרגע האחרון ממש בו בזמן שידי היהודים כבולים על ידי האמברגו, העיתון מזהיר, שיש לעמוד על המשמר נגד מזימה מדינית. מה יהיה אם ההפוגה תופר ע"י אחד הצדדים? אם הערבים יפרו ידע בוויין וחבריו לשתק את האום ומועצת הביטחון. אולם אם היהודים יפרו יפעילו את כל המנגנון כדי לדכא את המדינה הצעירה וטרומן ייתן לכך את הסכמתו הפסיבית. מטרתו של בוויין היא ברורה: השמדת ישראל וסילוקו מהמזרח הקרוב.

הפיקוח על ההפוגה

אתמול התכנסה מועצת הביטחון, כדי לשמוע את הדין וחשבון של ברנדוט ולדון בעניין המשקיפים של המדינות השונות. נציג ארצות הברית העריך את ההישג הגדול והציע להביע את הערכת המועצה לברנדוט. נציג צרפת הציע גם להביע את הערכת המועצה גם על פירושו הנכון של החלטות המועצה. נציגי רוסיה ואוקראינה התנגדו להצעת צרפת, כי לדעתן לא הייתה הרשות לברנדוט להחליט איזה מדינות צריכות לפקח על ההפוגה. הרכב ועדת הקונסולים הוא מקרי ולא נתנה לה סמכות כזאת. גרומיקו שאל במה ראויות ארצות הברית, צרפת ובלגיה יותר מרוסיה לפקח על ההפוגה והוסיף שזו בהחלט הייתה פרוצדורה בלתי פורמאלית. בהמשך הוויכוח "התברר", שאי אפשר לדון העניין זה מחוסר הצעה פורמאלית. גרומיקו הודיע שהוא יגיש הצעה פורמאלית שרוסיה תשלח משקיפים.....

הופרה הפוגת האש המקומית בירושלים

הפוגת האש בירושלים הופרה באופן מחפיר ע"י הערבים. כידוע הוכרזה ההפוגה בהסכמת שני הצדדים ל-6 שעות, כדי להוציא את המשלחת של הצלב האדום לרבת עמון. אולם כעבור שעה התחילו הערבים בהתקפה חזקה. המשלחת נאלצה לחפש מקלט לשעה שלמה. ומר רייגר, נשיא המשלחת נאלץ לשכב שעב שלמה בתעלה ע"י המכוניות. כוחותינו הדפו את ההתקפה.

הביאה לדפוס: אוכמה אבירם

שישי 18 ימים שקטים

מחר אחר / יוגז כף

הדליקי את האור
הרימי מבטך
אם רע זה יחלוף
הגידי לנפשך
מעבר להרים
במרכבות זהב
עולה ובא מחר אחר
קדמי פניו.

עוד יבוא מחר אחר, מחר אחר
שיבוא שימהר שימהר
עוד נדע זמנים טובים יותר.

לבשי שמלה של חג
טפסי אל ראש ההר
הגביהי, שם, למעלה
עד כמה שאפשר
קראי לו שיבוא
רכבו עשוי זהב
ושובי אל ביתנו במרכבותיו...

עוד יבוא מחר אחר...

לילי ואלעז שחר, נועם,
פעות ותמר
ברכת צפורה
ואתראות

לאלינה וציאלו ובנותיהם
ברכת ברנכיס הבאים
והתערו מוצלחת

לאסתר ויחיעם, עיפית ושי יולג וכל המשפחה
ברכות חמות להולצת הבת והנכדה נועה

לשמעון, אמרים ואיליה, היילה וסאל אלמן
וכל המשפחה
ברכות חמות להולצת הבת הנכדה והנינה אילה

לעמליה טולצברג, ענבל וחסי אפרהמי וכל המשפחה
ברכות חמות להולצת הבן והנכד יובל

מזל טוב!

אנו שמחים לבשר כי ביום שני, 23.06.14, הועברה ואושרה ההחלטה על השלמת תחנת הרכבת בכפר הרי"ף - כפר מנחם בקבינט הדיור בממשלה.

ההחלטה אושרה במסגרת תוכנית "נתיב לדירה", ובמסגרתה יועברו 38 מיליון שקלים להשלמת התחנה.

לדף הפייסבוק של משר המאבק, סרוקו את הברקוד

לפרטים נוספים נשמח לכתוב את נוספכם: * 5770 | www.rail.co.il

רכבת ישראל
מטען ליהנות מהחיים

השלמת מיזם תחנת הרכבת - מאבק אזרחי צודק ומוצלח

צפי צור תיאר את הרקע והנסיבות להצלחת המאבק האזרחי להשלמת תחנת הרכבת והרחיב לגבי ההיבטים הפוליטיים של המאבק.

אני מביאה את דבריו:

המוטיבציה להשקעה האינטנסיבית במשך מספר חודשים במאבק נבעה מכך שתחנת כפר מנחם תשפיע ברמה היומיומית המוחשית ביותר על איכות החיים, שלי באופן אישי, ושל רבים נוספים מתושבי האזור.

נשאלתי ע"י אנשים רבים, כולל בראיון הסיכום והתודות ברשת ב' (לינק למטה), מאיפה לקחנו את המוטיבציה, האנרגיות והאמון שנצליח במאבק. יש לכך מספר תשובות. ראשית, כבר בשלבי התכנון של המאבק הבנו שהמצב האבסורדי של חצי תחנה בנויה ונטושה משחק לטובתנו, כי אף אדם, במיוחד פוליטיקאי, לא רוצה להיראות מגוחך, כמי שאחראי על הקמת חצי תחנה, כמו בחלם. לכן מההתחלה השתמשנו בכל ראיון, כתבה, שיחה, מייל וכיו"ב במושגים "חצי תחנה" ו-"תחנת חלם". אם לא היו בונים את הרציפים לפני כ-3 שנים, מצבנו היה הרבה יותר מורכב, והיינו מתקשים יותר לשכנע בנחיצות התחנה הכפרית, שאמנם הייתה קיימת בתוכניות כבר מ-2004, אך משרד האוצר התנגד בטענה שאינה כלכלית. המצב האבסורדי של חצי תחנה, עזר לנו מאוד לשכנע ולמשוך לטובת העניין אנשי תקשורת ופוליטיקאים, שלולא זה היו בוודאי מתעלמים כפי שמתעלמים מהרבה תכניות שנשארות על הנייר.

דבר שני חשוב שגרם לנו להאמין ביכולתנו ולהתמיד במאבק, הוא עבודת הצוות הנפלאה של העוסקים במלאכה. עבדנו יחד, קבוצה של 10-12 אנשים מיישובים שונים, באופן מאוד חברי, מפרגן, מכבד ויצירתי, ללא אינטרסים אישיים ושיקולי אגו. לדעתי זה היה קריטי, על מנת שכל אחד ייתן את כל מה שהוא יכול. התוצאה הייתה סינרגיסטית. זהו מושג שאני משתמש בו הרבה בתחום המקצועי שלי (ביוכימיה), ואשר מתאר מצב בו התוצאה המושגת ע"י מספר גורמים הפועלים במשותף גבוהה בהרבה מאשר סכום התוצאות שכל גורם היה משיג אם היה פועל לבד. במתמטיקה $2=1+1$, אולם בביוכימיה אנחנו מכירים הרבה מצבים של $10=1+1$, וכך היה גם בעבודת מטה המאבק.

הפעולה הסינרגיסטית הזו הועצמה עוד יותר בזכות שיתופי הפעולה שיצרנו, בעיקר עם מטי צרפתי הרכבי, ראשת המועצה, ועם פרופ' עליאן אלקרינאוי, נשיא מכללת אחוה.

דבר נוסף שסייע – מהר מאוד ראינו תוצאות בשטח, מה שהלהיב אותנו, שאנחנו מצליחים להשפיע, וגרם לנו להשקיע יותר ולהגביר את הפעילות.

מעבר לכך, גיל סגל (מנכ"ל "יש עתיד") אמר לי בניסוח מאוד קולע, שהצלחנו בזכות זה שנאבקנו על דבר צודק ושעבדנו נכון, בצורה נחושה, אך מכובדת ולא מתלהמת.

היה לנו שילוב של שכל ישר, מזל והשקעה. עבדנו בהתאם לשלבים הנכונים במאבק ציבורי מבלי שידענו על כך. באופן סכמתי - השלב הראשון היה גיבוש הצוות, העלאת רעיונות ותכנון. שלב שני היה גיוס תמיכה ציבורית באזור. בשלב השלישי פנינו לתקשורת, וזה מה שהשפיע על משרד התחבורה. בשלב האחרון עברנו לזירה הפוליטית על מנת להשפיע על משרד האוצר. בעיקר בדיעבד הבנו שהתזמון של השלבים היה קריטי, אך תוך כדי המאבק זה היה שכל ישר ואינטואיציה ולא משנה סדורה: בזירה הפוליטית והפקידותית לא היו לוקחים אותנו ברצינות ללא ההד התקשורתי הרחב שיצרנו, בתקשורת לא היו לוקחים אותנו ברצינות ללא למעלה מ-1000 חותמי העצומה והלייקים הרבים בפייסבוק, אשר העידו על כך שאנו מייצגים ציבור רחב, וכמובן שדבר מכל זה לא היה מתקיים אם לא היינו בשלב הראשון מגבשים צוות ומתכננים כל שלב במאבק לפרטי פרטים.

ההשפעה על מקבלי ההחלטות התנהלה בשני שלבים – בשלב ראשון נלחמנו במשרד התחבורה דרך התקשורת. ברגע שזה הצליח, החלטנו לעבור להילחם במשרד האוצר, משום שהיה ברור לנו שלמרות שמשרד התחבורה תומכים בנו, הם לא יישכבו על פסי הרכבת למעננו בדיונים שלהם עם האוצר. הבעיה הייתה, ששמענו ששר האוצר לא מוכן לקבל לשיחה במשרדו אף אחד שדורש תקציב, לא ראשי מועצות, ובטח לא אזרחים מו השורה, ולכן חשבנו בדרכים יצירתיות איך להגיע אליו. הצעה אחת שעלתה הייתה לקיים הפגנה בשבת מול ביתו בתל אביב, שכן ידענו שבמקרים רבים הוא מזמין את נציגי המפגינים לשיחה על כוס קפה בביתו. בסוף לא היה צורך בהפגנה מול ביתו של לפיד, משום שהתחלנו בשליחת מיילים, לפקידות הבכירה באוצר (זה לא עבד), ולאנשים בזירה הפוליטית אשר יכולים להגיע ישירות ואולי להשפיע על שר האוצר (וזה כידוע עבד) - לחברי הכנסת של "יש עתיד" ולגיל סגל, מנכ"ל המפלגה, שידענו שהוא אחד האנשים המקורבים ביותר לשר האוצר, ואף חבר אישי שלו. גיל הרים את הכפפה מהר מאוד. הוא קודם כל ביקש לוודא שאין לנו אינטרס כלכלי פסול במיזם (שאף אחד מאתנו אינו קבלן שעשוי להתעשר מבניית התחנה...), אך הוא לא התעניין כלל לאיזו מפלגה אנחנו מצביעים. נפגשנו אתו פעמיים לשיחות ארוכות, וגם קיימנו אתו קשר רציף דרך טלפון ומיילים. הוא היה מאוד קשוב, סבלני, אכפתי ומתעניין, נתן עצות טובות מאוד וגם פעל בעצמו מאחורי הקלעים. הוא שבר לי את התדמית של מנכ"ל מפלגה פוליטית בזכות העובדה שהוא היה בן אדם, לא "פוליטיקאי". חשוב לי לציין שאני לא הצבעתי וגם לא אצביע ל-"יש עתיד", ולכן מה שכתבתי פה אינו תעמולה סמויה (או גלויה), אלא פשוט מתן קרדיט למי שראוי לו.

אחת העצות החשובות ביותר של גיל סגל הייתה לפנות לחברת הכנסת עדי קול, יו"ר ועדת הכנסת לפניית הציבור, שבמקרה הייתה במשרדי המפלגה בזמן שנפגשנו שם עם גיל. דיברנו איתה כמה דקות במסדרון והיא החליטה מיד לעזור ע"י כינוס הוועדה. בדיעבד גיל סיפר לנו שהוא ביקש אותה לרז ולקדים את ישיבת הוועדה. בדרך-כלל מחכים חודשים רבים מזמן הפנייה, ואילו במקרה שלנו זה לקח שבועות מעטים. לשיבת הוועדה בכנסת התייצבנו (מטה המאבק) בהרכב מורחב, אך לא הגיע אף אחד מחברי הכנסת האחרים המכהנים בוועדה (מלבד עדי קול, היו"ר). מאידך, חברת הכנסת תמר זנדברג (מר"צ), נכנסה לדיון מיוזמתה על אף שאינה חברת הוועדה, בעקבות פנייתנו לארגון "חיים וסביבה" אשר עובדים אתה צמוד על נושאים ירוקים, ולכן גייסו אותה למאבק זה המקדם תחבורה ציבורית ירוקה. מעבר לכך שבמהלך הישיבה היא שילבה כוחות באופן מצוין עם עדי קול, תמר גם הזמינה אותנו אח"כ למשרדה בכנסת ועזרה לנו לתכנן את המשך המאבק. זה היה תענוג לראות בפעולה מחוקקות המתייחסות ברצינות לציבור, ולא מאפשרות לאנשי המקצוע במשרדי התחבורה והאוצר להתחמק מאחריותם לבצע באופן מלא את מה שהובטח בהחלטת ממשלה.

הטקטיקה של גיל סגל ושל חברת הכנסת עדי קול הייתה לתת לנו כלים ולעזור לנו לשכנע את הדרג הפקידותי להגיע להחלטה הנכונה. כלומר, הם העדיפו שלא שר האוצר יכפה על "נערי האוצר" את ההחלטה, אלא שאותם "נערי האוצר" יבינו בעצמם שההתנגדות שלהם אינה הגיונית. רק כאשר השיחות בדרג הפקידותי בין התחבורה והאוצר הגיעו למבוי סתום, ביקשנו מהם לשנות טקטיקה ולעבור להחלטה של שר האוצר מעל ראשי פקידי משרדו, ואכן זה מה שסיים את המאבק בהצלחה.

בשבועות האחרונים, בהם מתנהלת הלחימה בעזה, רבים שואלים אותי האם שינויי התקציב הצפויים לאחר תום הלחימה, לא יעכבו (או אף יבטלו) שוב את הקמת התחנה. כמו כולנו, גם אני מודאג מאוד מהלחימה ובכלל מהקונפליקט הישראלי-פלסטינאי, אולם בעניין תחנת הרכבת אני לא מודאג כלל. המיזם הוצב בראש סדר העדיפויות של משרד התחבורה וגם אם בעקבות המלחמה יילקח כסף מהתחבורה, אני לא רואה תסריט שבו הם יחזרו בהם מההחלטה על תחנת

כפר מנחם. לאחר מלחמות קודמות (מלחמת לבנון השנייה ואחד מהמבצעים בעזה) באמת היו קיצוצים אשר עיכבו את הקמת התחנה שלנו בשנים, אולם אז התחנה שלנו הייתה בתחתית סדר העדיפויות. כעת היא בראש סדר העדיפויות, ולכן אם יהיה קיצוץ בתחבורה אז יילקחו כספים ממיזמים אחרים שנמצאים כעת בתחתית הרשימה.

מעבר לכך, גם שר האוצר וגם שר התחבורה התחייבו אישית, ובמקרה של שר התחבורה - גם פומבית בכלי התקשורת, להשלים את התחנה ולא קיימת עבורם דרך מכובדת חזרה. אני משוכנע שלשר התחבורה הספיק האור הנלעג בו העמדנו אותו לפני מספר חודשים, כמי שאחראי על "תחנת חלם", והוא לא ירצה להתנסות בו שוב.

לסיכום: החלטת הממשלה קובעת, שתוך חצי שנה (עד סוף 2014) משלימים תכנון ומכרזים ומתחילים לבנות. אני מקווה שבקיץ הבא כבר נוכל לעלות על הרכבת ליד הבית. עבדנו באינטנסיביות כ-5 חודשים ואני שמח שהצלחנו לרווחת כל תושבי האזור.

אתם מוזמנים לשמוע את ראיונות הסיכום ברדיו, וגם לראות שחור-על-גבי-לבן את ההסכם שאושר בהחלטת ממשלה בקבינט הדיור ב-23/6/14.

(1) חדשות רשת ב' ביום חמישי ה-19/6/14 (הבקר שלאחר חתימת ההסכם) – ראיון עם ראשת המועצה מטי צרפתי-הרכבי ועם שר התחבורה ישראל כ"ץ:

<http://www.ifat.com/VT/Trans.aspx?ID=5731630&CID=31240046>

לשמיעה יש צורך ללחוץ על הורדת הקובץ (חפשו את השורה "להורדת הקובץ יש ללחוץ כאן").

(2) סיכום המאבק ב-"הכל דיבורים" (רשת ב', עודד שחר, 23/6/14, ראיון שלישי בסדרה) – ראיון איתי, עם שר התחבורה ישראל כ"ץ, ועם חברת הכנסת עדי קול:

https://w.soundcloud.com/player/?url=https%3A%2F%2Fapi.soundcloud.com%2Ftracks%2F157431062&color=ff5500&auto_play=false&hide_related=false&show_comments=true&show_user=true&show_reposts=false

(3) בהמשך – החלטת קבינט הדיור של הממשלה על השלמת תחנת הרכבת.

הביאה לדפוס: יהודית אפרתי

ישיבת ועדת הכנסת לפניית הציבור בנושא השלמת תחנת הרכבת כפר היר"ף - כפר מנחם

חברי מטה המאבק מרימים כוסית לאחר אישור תחנת הרכבת. מימין: סימה קצביץ, מרדכי קריסטל (יושב), סמי גראס, דור בוהדנה, מטי צרפתי-הרכבי (ראשת המועצה), ירון שחר, נדב כהן, נדב שקד, חן קצביץ, טלי כהן, צפי צור. חסרים: אבנר כהן, גידי קרון ודוד גלעם.

נתיב לדירה

סיכום מימון פרויקטים התומכים ביחידות דיור

(משרד התחבורה – משרד האוצר – רשות מקרקעי ישראל – משרד הבינוי השיכון)

כללי-

מטרת הסכם זה הינה לקבוע בין הצדדים להסכם את ההסדרים הבאים:

- א. חלוקת מימון רמ"י/מת"ח/משהבי"ש בפרויקטים תחבורתיים שונים.
- ב. הסכמת הצדדים לפתרונות התכנוניים המפורטים בפרויקטים השונים.
- ג. אישור עקרוני של אגף התקציבים במשרד האוצר למתן קדם מימון לפרויקטים.
- ד. התווית לוחות זמנים לביצוע הפרויקטים.

תכנון וביצוע הפרויקטים המפורטים בסיכום דיון זה נועדו לאפשר שיווק ו/או תכנון שכונות מגורים ו/או איזורי תעסוקה.

...

6. תחנת רכבת כפר מנחם

- 6.1 תכולת הפרויקט: השלמת תחנת הרכבת כפר מנחם בקו באר שבע ת"א.
- 6.2 הפרויקט ישרת כ - 3,805 יח"ד בגדרה, קרית מלאכי ובני עיי"ש.
- 6.3 אומדן עלות הפרויקט 38 מלש"ח כולל מע"מ.
- 6.4 מימון הפרויקט: 5 מלש"ח ימומנו ע"י משהבי"ש והיתרה תמומן ע"י מת"ח.
- 6.5 הפרויקט יבוצע ע"י מת"ח באמצעות רכבת ישראל.
- 6.6 מת"ח באמצעות רכבת ישראל יעשה ככל שביכולתו להשלמת הליכי התכנון ופרסום מכרז תוך 6 חודשים מיום תקצובו לתכנון מפורט וקידום זמינות.

...

מר גדי מארק	מר עוזי יצחקי	מר שלמה בן אליהו	מר בנצ' ליברמן
מנהל אגף בכיר תקצוב ובקרה, משהבי"ש	מנכ"ל משרד התחבורה והבטיחות בדרכים	מנכ"ל משרד הבינוי והשיכון	מנהל רשות מקרקעי ישראל
			
מר אודי אדירי	מר ערן ניצן	מר שי יפתח	גבי קרן טרנר
סגן ממונה אג"ת, משרד האוצר	סגן ממונה אג"ת, משרד האוצר	מנהל החטיבה העסקית, רשות מקרקעי ישראל	סמנכ"לית תשתיות משרד התחבורה
			